

рифно-кваліфікаційних довідників і характеризується розрядами. Рівень кваліфікації керівників, спеціалістів і службовців залежить від рівня освіти і досвіду роботи [2, с. 51].

Отже, кадрове забезпечення підприємства має бути якісним, а не формальним з точки зору різних аспектів кадрової політики. Також повинно враховувати специфіку діяльності підприємства, виконання вимог трудового законодавства, достойну винагороду за виконану роботу тощо.

Список використаних інформаційних джерел

1. Грішнова О. А. Кадрове забезпечення ефективної системи антикризового корпоративного управління [Електронний ресурс] / О. А. Грішнова, Є. Р. Жорова // Проблеми економіки. – 2014. – № 1. – С. 193–198. – Спосіб доступу: http://www.problecon.com/export_pdf/problems-of-economy-2014-1_0-pages-193_198.pdf. – Назва з екрана.
2. Князь С. В. Підприємництво та менеджмент : навч. посіб. / С. В. Князь, Т. І. Данько, Н. Б. Ярошевич ; за наук. ред. С. В. Князь. – Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2016. – 124 с.
3. Менеджмент : навч. посібник / Г. Є. Мошек, М. М. Ковальчук, Ю. В. Поканевич, [та ін.] ; за заг. ред. Г. Є. Мошек. – Київ : Ліра-К, 2016. – 550 с.

МЕТОДИ ОЦІНКИ ВИБУТТЯ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

А. А. Рудь

*Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський
університет економіки і торгівлі», магістр*

А. І. Мілька

*Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«Полтавський університет економіки і торгівлі»,
доцент кафедри бухгалтерського обліку і аудиту,
к. е. н., науковий керівник*

Для здійснення господарської діяльності підприємствами всіх форм власності та галузей економіки використовуються виробничі запаси, які є найбільш важливою і значною частиною активів підприємства. Питання оцінки виробничих запасів та їх обліку відображено у багатьох працях таких вітчизняних вчених як: Бутинець Ф. Ф., Горещька Л. Л., Лишиленко О. В., Голов С. Ф., Костюченко В. М. тощо. Кожен з авторів намагається показати

переваги та недоліки методів оцінки вибуття виробничих запасів, проте вони здійснюють це за класичним підходом, не враховуючи зарубіжний досвід.

Оцінка запасів в зарубіжних країнах дещо відрізняється від оцінки в бухгалтерському обліку України і має свої певні особливості, зумовлені особливостями ведення бухгалтерського обліку та нормативно-правовою базою.

Методи оцінки запасів при їх вибутті, прийняті у зарубіжній практиці наведено у табл. 1.

Таблиця 1 – Методи оцінки запасів при їх вибутті, прийняті у зарубіжній практиці [1]

Країна	Методи оцінки запасів				
	ФІФО	ЛІФО	Середньозваженої (середньої) вартості	Чистої вартості реалізації	Інші
Великобританія		+	+	+	–
Греція	+	+	+	–	Метод базового запису готових виробів
Іспанія	+	+	+	–	–
Італія	+	+	+	–	–
Люксембург	+	+	+	+	Фактичні витрати
Нідерланди	+	+	+	–	Метод базового запису готових та незавершених робіт
Німеччина	+	+	+	+	–
Португалія	+	+	+	–	Стандартна та ринкова ціна базового запасу
Росія	+	–	+	–	Метод собівартості кожної одиниці
США	+	+	+	–	Роздрібний метод
Франція	+	–	+	+	–
Швейцарія	+	+	+	–	–
Швеція	+	–	–	+	Метод проценту від виконання, метод завершення контракту

Інформація табл. 1 свідчать про те, що найпоширенішими методами обліку запасів є метод ФІФО, ЛІФО, середньої вартості. Усі наведені методи вибуття запасів мають свої переваги та недоліки. Кожне підприємство обирає метод списання залежно від своїх інтересів та цілей.

Отже, вибір підприємством оптимального методу оцінки виробничих запасів сприяє збільшенню прибутку від операційної діяльності, залученню інвестицій, що в підсумку дає можливість отримати більші прибутки та в цілому покращити фінансовий стан підприємства.

Список використаних інформаційних джерел

1. Очеретко Л. М. Шляхи вдосконалення методів оцінки вибуття виробничих запасів [Електронний ресурс] / Л. М. Очеретко, М. В. Пальцева. – Режим доступу: http://eir.zntu.edu.ua/bitstream/123456789/485/1/Ocheretko_Way_s_of_improving_methods.pdf. – Назва з екрана.

МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ АУДИТУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ

Г. В. Савостьянова

*Донецький національний університет імені Василя Стуса,
студентка*

Н. В. Дутова

*Донецький національний університет імені Василя Стуса,
к. е. н., доцент, науковий керівник*

Питання раціонального використання запасів, як однієї з найважливіших умов розвитку підприємства, має постійно перебувати в полі зору управлінців. Отримати кваліфіковану допомогу вони можуть від аудиторів під час проведення аудиторських перевірок операцій із виробничими запасами, що дозволяють підтвердити повноту, точність, достовірність і правомірність відображення в обліку та звітності такої інформації та надати її правову оцінку.

Питання аудиту виробничих запасів висвітлюється в працях таких вчених, як А. Я. Гончарук, В. С. Рудницький, Н. А. Іванова, Л. П. Кулаковська, Н. О. Бондаренко, М. Р. Білик, Б. Ф. Усач, тощо. Враховуючи вагомий внесок науковців, питання потребує подальшого вдосконалення та наукового опрацювання в силу розвитку організаційних та методичних аспектів аудиту під